

Це треба знати...

- У нашій країні правосторонній рух. Тому автомобілі рухаються з правого боку по проїжджій частині. А пішоходи також дотримуються правої сторони на тротуарі.
- На проїжджій частині людям стояти і розмовляти, ходити і кататися на роликах та інших спортивних знаряддях заборонено.
- Дітям до 14 років на проїжджу частину на велосипедах виїжджати суворо заборонено.
- Влаштувати ігри на дорозі категорично забороняється, бо діти, які біжать за м'ячем, нічого іншого не помічають і досить часто потрапляють під колеса.
- Переходити дорогу треба лише у встановленому місці — на переходах. Якщо таких нема, то треба стежити за дорогою і переходити лише тоді, коли поблизу нема транспортних засобів, а також слідкувати за світловими сигналами повороту, що їх подають машини.
- На залізничних коліях не можна гратися і ходити по них — це небезпечно.
- Треба пам'ятати про обов'язки пасажира, коли ви знаходитесь у громадському транспорті.
- Ніколи не перебігай дорогу! Це дуже небезпечно, бо ти можеш перечепитися, спіткнутись або послизнутись і впасти, а тим часом швидко наближається автомобіль, який не може відразу зупинитися.
- Навіть на відведених місцях для переходу ніколи не метушись і не біжи, а спочатку добре подивися, чи всі транспортні засоби зупинились, бо і водії бувають різні: один безпечний, а другий втомлений і увага у нього притупилась, інший не роздивився світло світлофора і продовжує їхати, а ще інший хоче швидше проскочити, бо поспішає.
- Ніколи не переходь дорогу по проїжджій частині, якщо є підземний перехід. Він для того й існує, щоб вільно рухався транспорт, а пішоходи йому не заважали. Підземний перехід для людей досить зручний і безпечний.
- На деяких дорогах є споруда у вигляді моста для підняття вгору шляхів сполучення, для переходу чи переїзду через залізниці і т. ін. Це — естакада.

- Ніколи не показуй свого «геройства», перебігаючи дорогу перед транспортом, який рухається. Це може для тебе трагічно закінчитися.

Найголовніше при переході дороги — це твоя зосереджена увага!

А от іще правила для учнів, які вирішили піти на екскурсію. Тут усі повинні рухатися «синхронно». Уявіть собі, що цілий клас веде вчитель, а діти йдуть, як їм заманеться: один летить уперед, а інші відстають, хтось кричить, інший голову задер і налетів на стовп. «Один — в ліс, другий — по дрова» — так каже про таких дітей народна мудрість. І вчителеві соромно, що діти не вміють поводитися. Щоб цього не сталося, то треба йти парами, на один крок одне від одного, щоб на тротуарі ви могли вільно розминутися з людьми, котрі йдуть вам назустріч. Не можна вириватися вперед і відставати, відходити без дозволу вбік, голосно розмовляти, бо нікого не цікавлять ваші розмови.

Коли дорога мокра і слизька, також треба правильно ходити. Ніколи не можна йти по бордюрах, бо вони слизькі, ви можете посковзнутися і ненароком потрапити під колеса. І якщо тротуар слизький, то не можна в сніжну чи морозну пору розганятись і їхати, бо ви можете не лише самі впасти, але й збити перехожих. А коли на тротуарах є калюжі від дощу, то їх треба обминати, щоб не забруднити ані себе, ані інших людей. Отже, треба вчитися жити серед людей, щоб ні собі, ні іншим не приносити неприємності. Це не лише правила поведінки на дорозі, а й правила культури.

**УВАГА!
ДІТИ
НА
ДОРОЗІ!**

